

2008-06-13

Naturvårdsverket
106 48 Stockholm

Dnr 520-5647-06 Rv Handbok om åtgärdsprogram inom vattenförvaltning enligt förordning (2004:660) om förvaltning av kvaliteten på vattenmiljön

Skogsindustrierna anser att det finns stort behov av tydlig vägledning för såväl myndigheter som verksamhetsutövare avseende tillämpningen av vattenlagstiftningen, men måste tyvärr konstatera att remitterat förslag inte motsvarar våra förväntningar. Förslaget är rörigt och i många avseenden otydligt och måste till stor del omarbetas.

Huvuddelen av synpunkterna har införts i den remissmall som bifogades förslaget. Utöver detta vill vi framföra följande övergripande kommentarer.

Skogsindustrierna har vid flera tidigare tillfällen framfört oro för hur implementeringen av vattendirektivet sker i Sverige. Den stora mängden föreskrifter och handböcker som producerats blir allt svårare att överblicka och kopplingen är oklar. Verksamhetsutövare finner att införlivandet sker över deras huvuden trots att det i ramdirektivet poängteras att det är viktigt med samverkan i alla led.

Skogsindustrierna anser att handboken inledningsvis bör beskriva situationen gällande karakteriserings/klassificeringsarbetet mot bakgrund av att dataunderlaget har visat sig ha så stora brister. Det har från vattenmyndigheternas sida vid flera tillfällen påpekats att data saknas i många vattenförekomster, vilket torde innebära att klassificeringen står på lösa grunder. Trots det ska åtgärdsprogram föreslås i slutet av detta år enligt direktivets tidplan. En pragmatisk syn i första vattencykeln är nödvändig - annars är risken stor för suboptimering av resurser för miljöarbetet.

I föreliggande förslag till handbok refereras till handböcker och rapporter som är okända för oss men som, vad vi kan förstå, kommer att utgöra viktiga beslutsunderlag. Det gäller framför allt handboken avseende kostnadseffektivitets- och konsekvensanalys. Avsnittet som beskriver detta område i föreliggande handbok är näst intill obegripligt. Den goda tanken med vattenarbetet att alla intressenter ska samverka kommer att bli svår genomförbar utan förenklade beskrivningar om hur konsekvensanalyserna ska gå till. Finns verkligen

kompetens hos involverade myndigheter och intressenter att genomföra och förstå dessa analyser som är basala för åtgärdsprogrammen?

Behovet av samverkan med verksamhetsutövare och intressenter bör framhållas starkare i handboken. Vattenråden bör vara de naturliga fora för att diskutera vilka åtgärder som är nödvändiga och rimliga. Det är viktigt att de som har rådighet över åtgärder deltar i arbetet. Mycken kunskap om vattensituationen finns samlad hos t ex verksamhetsutövare, vilken måste tas tillvara. Myndigheter har sedan lång tid tillbaka ställt krav på undersökningar inom bl a vår bransch. Om inte detta beaktas och utnyttjas i vattenarbetet, blir det än svårare för miljödomstol och remissinstanser att få rätt bild av konsekvenserna av förändringar eller omprövningar av verksamheter.

Ett stort problem är att organisationen för vattenarbetet ännu inte är klar. Det finns en uppenbar risk att beredningssekretariatet och vattendelegationerna p g a tids- och resursbrist driver arbetet med liten medverkan av verksamhetsutövare och intressenter.

Ett åtgärdsprogram kan omfatta alla typer av verksamheter och aktiviteter och enligt handboken är målet med miljökvalitetsnormer att komma tillrätta med miljöpåverkan från odefinierade källor. Dock ligger fokus i hög grad på verksamhetsutövare, särskilt i avsnitt som beskriver svensk miljölagstiftning. Vi finner att risken är stor att åtgärdsprogrammen i första hand kommer att baseras på mätdata från punktkällor medan miljöpåverkan från diffusa källor inte beaktas på ett relevant sätt.

Det skrivs i handboken att styrmedel som myndigheter har till sitt förfogande inte ska utökas. Dock finns fortfarande många oklarheter på det juridiska planet. Miljökvalitetsnormerna är rättsligt bindande och får inte överträdas (sid 12). Enligt Miljöbalkskommitténs betänkande SOU 2005:59 ska ramdirektivets miljökvalitetsnormer tolkas som ”bör”-krav. För tillståndspliktiga anläggningar är statusen hos åtgärdsprogrammen i tillståndprocessen oklar. Beskrivningen av stoppregeln och möjligheter för nya verksamheter att etableras är rörig och delvis motsägande. Avsnittet om svensk miljölagstiftning och styrmedel bör omarbetas och bli mer lättfattligt om det ska passa in i en handbok.

SKOGSINDUSTRIERNA

13 juni 2008

Ingrid Haglind